

KOPI

Osterøy Kommune
Postboks 1
5293 LONEVÅG

Referanser:

Dykkar:
Vår: 19/216 - 23/5851

Saksbehandlar:

Tore Henrik Øye
tore.henrik.oye@vaksdal.kommune.no

Dato:

12.05.2023

Svar på brev om hjorteforvaltning i Vaksdal kommune og interkommunalt samarbeid

Vaksdal kommune viser til dykkar brev av 22.02.23, med innspel og spørsmål knytt til dagens og framtidens forvaltning av hjortestamma i kommunen, og samarbeidet med Osterøy kommune.

Vi vil i det følgjande gje tilbakemelding på forholda som de tek opp, med bakgrunn i hjorteviltforskrifta og Vaksdal kommune sine mål for hjorteforvaltninga, gjennom vedteken temaplan for perioden 2019-2023.

Bestandsretta forvaltning og interkommunalt samarbeid

Først av alt er vi samde med Sørfjorden hjortevald om at det må leggjast opp til ein valdstruktur og eit bestandsplansamarbeid som best mogleg fremjar ei bestandsretta forvaltning, på tvers av kommunegrenser, med felles mål og avskytingsopplegg, og som samstundes tek høgde for skilnadar i forvaltingsområda. Dette kan gjerast gjennom både kommunale planar, med målformuleringar og strategiar (minsteareal m.m.), og privatrettslege bestandsplanar, i form av differensiert tildeling/avskyting. Desse prinsippa går også fram av Forskrift om forvaltning av hjortevilt, som skal vere styrande for kommunane si forvaltning.

Samarbeid mellom Vaksdal og Osterøy kommunar

Sidan hjortevald på Osterøy i Vaksdal kommune, grensar til hjortevald i Osterøy kommune, er de naturleg nok, opptekne av forvaltingspraksisen i dei to kommunane, gjennom eventuelle samarbeidstiltak, som til dømes felles planlegging og målformulering, sidan ein langt på veg forvaltar dei same dyra.

I dette høvet spør de om Vaksdal kommune gav uttale til Osterøy kommune sin vedtekte forvaltingsplan for 2022-2025, med målformuleringar. Planen vart sendt på til kommunen, men vi sendte ikkje høyrings-svar. Det same var gjeldande ved høyringsrunden om Vaksdal kommune sin temaplan om hjortevilt.

Samarbeidet om hjorteviltforvaltninga mellom dei to kommunane, har fram til no, vore sporadisk og avgrensa til kontakt i einskilde spørsmål, som til dømes i prosessen om å skipe felles bestandsplanområde for hjortevald i dei to kommunane. Slike prosessar skal vere styrde av jaktrettshavarane, med hjelp frå

kommunane, etter ønskje og behov. Her var Vaksdal kommune delvis involvert, med det lukkast diverre ikkje å skipe eit felles planområde, som de kjenner til. Etter vår vurdering vil det vere naturleg å ta initiativet opp att, der vi kan medverke ved gjennomføring. Men prosessen bør som nemnd initierast og styrast av rettshavargruppa.

Generelt sett har kontakten om hjorteforvaltninga mellom Osterøy og Vaksdal kommunar vore for liten. Den bør difor styrkjast framover, i aktuelle spørsmål.

Når det gjeld skilnadane i tildeling av talet på løyve mellom dei to kommunane, kan det vere ulike forklaringar og årsaker, utan at vi kan vere meir konkrete, eller svare direkte for Osterøy kommune sine vurderingar. Men gjennom tettare kontakt i framtida, vil vi i større grad kunne drøfte felles problemstillingar, utfordringar og løysingar, og oppnå ei tettare samordning kring overordna målformuleringar. I eit slikt framtidsbilete er det også viktig med samarbeid mellom rettshavarane, sidan det er denne gruppa som skal sameinast om - og stå for - den praktiske forvaltninga innanfor rammene som kommunane set.

Løyvetildeling og felling

I brevet dykkar peikar de på den sterke auken i talet på tildelte løyve i Vaksdal kommune dei siste åra, som vi oppfattar de delvis er kritiske til.

Auken i løyvetildelinga i femårsperioden, fram til og med jaktseasonen i 2021, har etter kommunen sitt syn, vore relativt moderat, og innanfor kva som var forsvarleg og naudsynt, jf. historisk statistikk under. Før den tid var tildelinga stabil over fleire år.

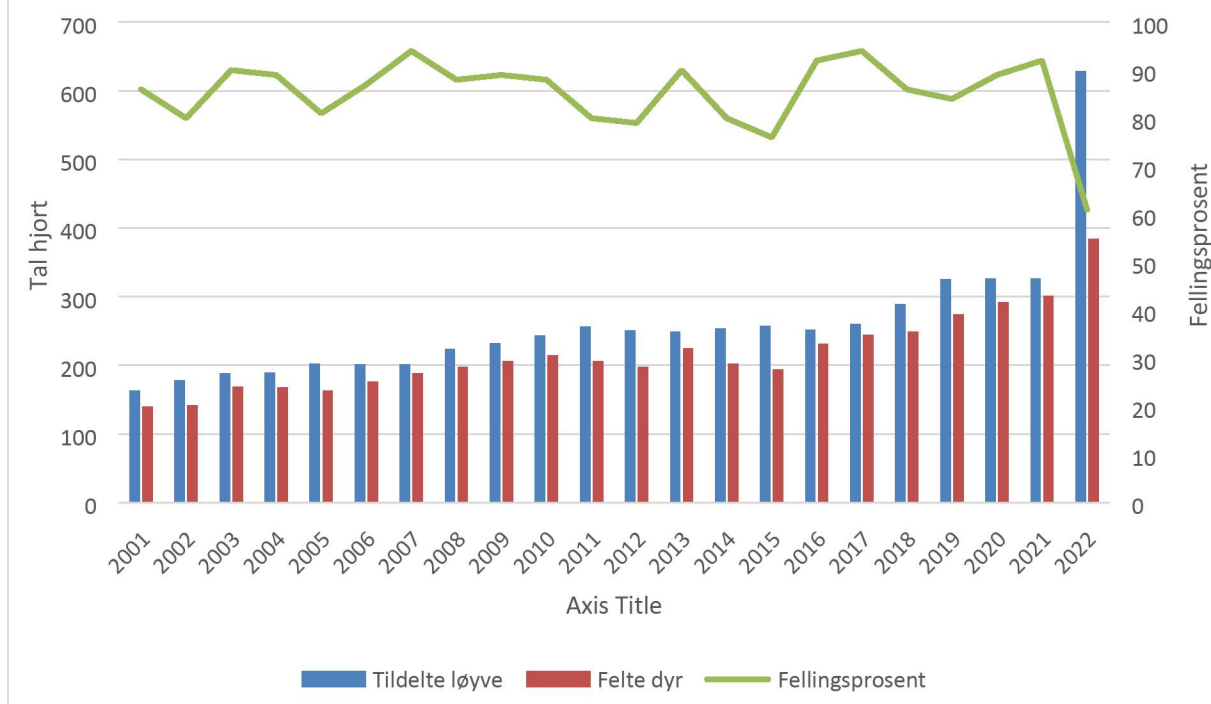
Avskytinga i den nemnde perioden, viser eit høgt uttak av tildelte dyr, med høg fellingsprosent (mellom 85 og 95 %). Jaktuttaket fortel soleis at det var grunnlag for å auke kvotane, både i høve til kommunen sine mål for forvaltninga, og at jegerane kom over - og tok ut - dei dyra som det var tildelt løyve på (tal og struktur).

Sjølv om det generelle målet er bestandsreduksjon, er det mogleg å tilpasse løyvetildelinga og uttaket til den lokale situasjonen enkelte stader, som til dømes i dykkar område, utan at det går ut over ønskja utvikling, samla sett. Dette tek utgangspunkt i at det er skilnadar internt i kommunen, både med tanke på hjorten sin bruk av områda, med tettleik og samansetjing av dyr, og problemstillingar, der til dømes enkelte vald kan ha behov for å ta vare på tradisjonsdyr. Kommunen har i dette høvet prøvd å ta høgde for slike situasjonar, gjennom minstearealet, 50%-regelen og type dyr som vert tildelt. Likevel kan truleg både kommunen og rettshavarane verta betre til å ta høgde for lokale forhold, utan at det går ut over hovudretninga ein ønskjer for utviklinga.

Tildelinga før jakta i 2022, skil seg kraftig ut i høve til føregåande år, med nedsetjing av minstearealet, fordelt på tre soner, og ei kraftig auke i talet på løyve, etter politisk vedtak i kommunestyret. Tildelinga førte til at fellingsprosent gjekk vesentleg ned, spesielt i einskilde vald, sjølv om det samla uttak av hjort i kommunen, auka monaleg.

I brevet dykkar, trekk de fram den høge tildelinga i 2022, med påfølgjande problemstillingar. Her meiner kommunen at det er uheldig med for stort avvik mellom tildelte løyve og felte dyr, sidan kontrollen og styringa med uttaket av type dyr, kan verte meir krevjande å følgje opp, noko som igjen kan gje dårlegare målstyring. Både kommunen og hjortevalda bør difor vere merksame på forholdet framover, ved å vurdere trongen for å justere talet på tildelte løyve, også midt i ein bestandplanperiode, om naudsynt.

Tildete og felte hjort i Vaksdal kommune, 2001 - 2022

Historisk tildeling og avskyting i Vaksdal kommune.

Skadeproblematikk, med beiteskadar på innmark og skog

I brevet tek de opp den store skilnaden på landbruksdrift mellom område i kommunen, med påfølgjande variasjon i skadeproblematikken. Her viser de til at det er få aktive bruk att på Osterøy, også i Osterøy kommune. Dette reduserer behovet for å leggje beiteskadar på innmark til grunn for forvaltingspraksis og tildelingspolitikk, som igjen kan gje grunnlag for meir hjort i området, om vi forstår dykk rett.

Som nemnd er kommunen sitt hovudmål å stoppe bestandsveksten, og å redusere bestanden, med rom for lokale tilpassingar som ikkje går ut over hovudretninga. Av den grunn ser vi ikkje grunnlag for ei tildeling som kan gje auka tettleik av hjort i eit område. For sjølv om skadeproblematikken ikkje gjer seg særleg gjeldande nokre stader, kan fleire dyr føre til auke i trekkaktiviteten, med mogleg spreiding til jordbruksområde. Elles nemner vi Miljødirektoratet sitt brev til kommunane, om å halde hjortebestandane på eit lågare nivå enn tidlegare, med tanke på sjukdom og smittepress (skrantesjuka m.m). Det skal likevel nemnast at kommunen må ha evne til å justere måla og avskytingsprofilen, dersom vi framover ser tydelege teikn på endring i form av generell bestandsnedgang, sidan eit mål om stabilisering krev andre verkemiddel enn målet om bestandsreduksjon.

I det ovanforne har kommunen prøvd å svare ut dei spørsmåla de stiller, sjølv om tilbakemeldinga ikkje er sett opp punktvis i høve til dykkar konkrete spørsmålsstilling. Likevel vonar vi at svaret vårt tek opp dei fleste forholda.

Når det gjeld spørsmåla knytt til konkrete jakthendingar, har vi ikkje grunnlag for å svare på desse. Vedrørande tankane - og spørsmålet - om jaktsal, har vi ikkje spesielle kommentarar, ut over at jaktsal sjølv sagt må ta utgangspunkt i målsetjinga for hjorteforvaltninga gjennom tildeling av løyve (tal/struktur) og god jaktetikk. Elles vil det vere opp til jaktrettshavarane å bestemme korleis jakta skal organiserast og utøvast, noko som gjer at skilnadar i val av praksis mellom vald og jaktfelt, kan oppstå.

Til spørsmålet om praksisen for godkjenning av teljande areal som bakgrunn for tildeling av hjorteløyve, nyttar kommunen hjorteviltforskrifta § 8 som utgangspunkt. Kommunen har ikkje vedteke fast høgdekote som øvre, godkjente høgdegrense, men held seg i hovudsak til skoggrensa som går fram av offentlege kart, med lokale tilpassingar når det er naturleg (bruk av skjønn).

I brevet uttrykker de ønske om å få godkjent fleirårig bestandsplan for Indre Osterøy hjortevald. I følge § 12 i hjorteviltforskrifta, skal eit bestandsplanområde bestå av to eller fleire vald som samarbeider om å utarbeide bestandsplan. Bestandsplanområdet må i dette høvet disponere eit teljande areal på minimum 20 gonger minstearealet. Valdet dykkar innfrir dette arealkravet, men bør i tillegg, søkje formelt samarbeid med andre vald i området.

Svarbrevet vårt vert også sendt til Osterøy kommune til informasjon.

Med helsing

Stian Reime
Einingsleiar samfunn

Tore Henrik Øye
Rådgjevar landbruk

Brevet er godkjent elektronisk og har difor ingen underskrift.

Kopi til:

Osterøy Kommune

Postboks 1

5293

LONEVÅG

Mottakarar:

Indre Osterøy hjortevald

KOPPI